

# Katoliški GLAS

<b>UREDNIŠTVO IN UPRAVA</b> 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177  PODUREDNIŠTVO 34135 Trst, Vicolo d. Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija	Lir 35.000
	Letna inozemstvo	Lir 50.000
	Zračna pošta inozemstvo	Lir 80.000
	Poštno čekovni račun: št. 11234499	

Leto XL. - Štev. 35 (2014)

Gorica - četrtek, 15. septembra 1988 - Trst

Posamezna številka Lir 1000

## Protest in zaveza udeležencev Drage 1988

Udeleženci študijskih dni Drage 1988, zavedni Slovenci iz domovine, zamejstva in tujine se čutilo dolžni izraziti svoje ogorčenje in protest spričo vzmernirljivih dogodkov, ki so se na Slovenskem zvrstili v zadnjih mesecih.

Kajti ti dogodki — aretacije znanih časnikarjev v času razveseljivih demokratičnih gibanj, ter sojenje četverici pred vojaškim sodiščem v mirnem času — so razkrili, da obstajajo v najvišjih oblastnih in političnih telesih jugoslovanske države močne sile, ki so nespravljivo sovražno razpoložene do demokratičnih gibanj na Slovenskem in še zlasti do spremljajočega prepoda slovenske narodne zavesti.

Tako sovražno so te sile razpoložene, da so pripravljene, kot se je razkrilo v tej aferi, tudi z vojaško silo nastopiti proti slovenski demokratični in narodni prebujbi, seveda z namenom, da z zastraševalnimi akcijami zbijajo v tla njeno moralno moč in da z vrsto aretacij odstranijo s prizorišča njene najvidnejše nosilce.

Nekatera znamenja celo kažejo na jezikovne genocidne nakane proti slovenskemu narodu, nakan, ki nam jih ni težko prepoznati, ker smo poskuse uresničevanja takih namenov izkusili med fašistično in nacistično okupacijo.

Vzdržali nas je poleg vsega tega še medlost in bojzljiva opreznost, s kakršno so se predstavniki slovenske politične in državne oblasti odzivali na te strašljive dogodke, saj v teh odzivih pogrešamo jasnih in odločnih besed odpora in nasprotovanja tako očitnim prestopkom zoper osnovne vrednote in pravila civilne družbe in še posebej zoper ustavno priznano suverenost slovenskega naroda.

Še posebej je za nas skrb vzbujajoča in porazna spretnjaška lahkota, s katero se predsedstvo slovenske republike neodgovorno odrekla suvereni svoji pravici do lastnega ukrepanja zoper dejanja, ki so resno ogrozila doslej dosežene in krvavo izbojzene pravice Slovencev v Jugoslaviji. Če predsedstvo republike Slovenije izjavlja, da se ne čuti poklicano (»pristojno«) za vprašanja o ustavnosti ali neustavnosti vojaških povelj, ki jih vsebujejo razkriti tajni dokumenti, glavni predmet sodne obravnave, tedaj je s tem pokazalo, da se ne čuti prvenstveno zavezano slovenskemu narodu, v imenu katerega je postavljeno, temveč da čisto refleksno zgolj varuje svoj položaj, tj. položaj edine obstoječe

in edine vladajoče stranke.

Podoficir Ivan Borštnar je lahko pred vojaškim sodiščem trdnost vztrajal na stališču, da je ravnal po svoji najboljši vesti, ko je sicer nedovoljeno posegel po tajnih vojaških listinah, ker njihova vsebina oziroma namen po njegovem prepričanju predstavlja nevarnost za slovenski narod. Kar je torej lahko storil tako rekoč najmanjši izmed nas, posameznik iz nižjega socialnega sloja, vendar zaveden Slovenec, tega ni moglo storiti najvišje predstavništvo slovenske države.

Kakor se lahko veselimo velike, nedavno izkazane množične pripravljenosti Slovencev na tveganja in žrtve, kakor se lahko veselimo srčnosti kakega Ivana Borštnarja, tako smo lahko tembolj ogorčeni spričo vedenja slovenskih oblasti, ki po svoji moralni pripravljenosti žal ne dosegajo niti najbolj razširjenega razpoloženja Slovencev za uresničitev suverene narodne eksistence, za demokratični razvoj in za civilno družbo.

Izražamo svojo trdno podporo Odboru za človekove pravice v Ljubljani in želimo, pričakujemo, da bo trdno vztrajal pri svojem poslanstvu, ki ga je plebiscitarno potrdila slovenska javnost. Še posebej velja naša podpora in solidarnost štirim obsojencem, Borštnarju, Janši, Zavrlu in Tasiću.

Udeleženci Drage 88 se s tem zaveujemo, da bomo vsak po svojih močeh skušali pripomoči, da bi se gibanje za človekove pravice na Slovenskem utrdilo in še razširilo in še posebej, da bi dosegli oprostitve vseh štirih obsojencev.

Trst, 4. septembra 1988

Udeleženci 23. študijskih dnevov  
Drage 1988

### Literarna nagrada »Vilenica«

Konec prejšnjega tedna so v znani jami Vilenica pri Sečani podelili istoimensko literarno nagrado madžarskemu pisatelju Petru Esterhazyju.

Organizatorji te literarne nagrade so letos priredili med drugim tudi poseben srednjeevropski literarni večer v Krožku za kulturo in umetnost v Trstu. Na njem sta nastopila tudi slovenska pisateljica Tomaž Salamun in Boris Pahor. Prejšnji dve leti sta omenjeno nagrado prejela Fulvio Tomizza in Peter Handke.

## Letos bi bil „Dom in svet“ stoletnik

Ne sme miniti leto 1988 brez spomina na leto 1888, ki je videlo vznikniti *Dom in svet*, osrednjo slovensko katoliško kulturno revijo, več ko pol stoletja odprto leposlovju, kritiki, eseju in likovni umetnosti. Revijo je s podnaslovom »Zabavi in pouku« priklical v življenje dr. France Lampe, profesor bogoslovja v ljubljanskem semenišču. Rodil se je v župniji Črni vrh nad Idrijo 1859, umrl pa v Ljubljani 1900, komaj 41 let star. Telesno je bil bolj slaboten, zato pa tembolj nadarjen, vedoželjen in delaven.

Prvo leto (vsakega 20. v mesecu) je izšlo 12 števk s po 16 strani. Izdajatelj, lastnik in urednik je bil Lampe sam. List je torej izhajal v samozaložbi. (V 8. številki bomo pod zaglavjem Slovestvo naznanilo, da je dr. Anton Mahnič začel v Gorici izdajati Rimski katolik enkrat na 3 mesece; 1. zvezek I. tečaja je imel 96 strani.)

Ze naslednje leto je Dom in svet dobil glavo: prikupno risbo vrh prve strani vsake številke. Številno naročnikov in sodelavcev se je povečalo, in letnik je zrasel na 276 strani. Od IV. letnika (1891) so posamezni zvezki že imeli (zeleno) platnice, tiskani so bili na boljšem papirju in z več slikami; po obsegu so kar naprej naraščali. Od 1894 so imeli letniki po 768 strani.

V XIII. letniku (1900) je še podpisan kot urednik Frančišek Lampe, založnik in lastnik pa je po njegovih oporoki postalo

ljubljsko Marijanišče. Uredništvo sta prevzela dr. Mihael Opeka (za leposlovje) in dr. Evgen Lampe (za znanstvo in ilustracije).

Sledila so leta in desetletja, ko je Dom in svet sooblikoval vrhunsko slovensko kulturo kot glasnik katoliškega dela našega naroda. Življenje mu je po 57 letih upihnila mrzla sapa 1945. leta.

Vinko Beličič

Severnoameriški senat je izglasoval sklep (ki pa ga mora, da bo veljaven, sprejeti še parlament in podpisati predsednik Reagan), da bodo ukinili vse gospodarske olajšave za Irak in ustavili uvoz iraške nafte, ker je zadnje tedne režim v Bagdadu uporabil proti Kurdom na severu države strupene pline, zaradi česar se je v Turčijo zateklo 70.000 kurdskih begunciev. Iraška vlada je te očitke ogorčeno odbila, čeprav obstajajo nedvomna pričevanja, in obtožila judovske kroge, da so si vso zadevo izmislili zato, ker se bojijo vpliva Iraka pri reševanju bližnjevzhodnega problema.

V bedenju, postu in joku je prav lahko prekoračiti mero. Nikoli pa ne zrastejo čez mejo kreposti: poniznost in potrpežljivost, krotkost in poslušnost, ljubezen in skromnost. (Sv. Jordan Saški)

## Papež ponovno v Afriki

V sotočo 10. septembra je Janez Pavel II. začel svoje 39. apostolsko potovanje v dežele izven Italije. To pot se je namenil obiskati države afriškega juga, ki mejijo na republiko Južno Afriko: Zimbabve (bivšo Rodezijo), Botswana, Lesotho, Swaziland in Mozambik.

Najprej se je ustavil v Harareju, glavnem mestu Zimbabveja. Tam je imel sestanek z 71 škofi, ki so začeli 4. septembra svoje redno zasedanje. Dejal jim je, da rasno razločevanje (apartheid) nasprotuje evangeliju, saj krši človekove pravice. Toda če hočemo spremeniti obstoječo strukturo, je treba najprej spremeniti srce.

Sami škofje pa so v svoji sklepni izjavi obsodili vojno v Angoli in Mozambiku, ki jo manipulirajo velesile; glede rasnega ločevanja pa so bili mnenja, da povzročata zatiranje, destabilizacijo in trpljenje. Samo resnična demokracija lahko nudi svobodo in mir, ki sta sad pravičnosti.

Drugi dan svojega potovanja v Harareju

je sv. oče govoril pred množico 150.000 katoliških vernikov in dejal, da sta rasno ločevanje in zapostavljanje zanikanje človeškega dostojanstva. Tudi je dejal, da je tradicionalna afriška kultura zgrajena na družini, zato je treba moralne osnove zakona in družinskega življenja odločno braniti. Mlade pa je pozval, naj se ne dajo zapeljati lažnemu napredku.

Tretji dan svojega bivanja v Zimbabveju je papež obiskal drugo največje mesto države Bulawayo, ki je prestolnica dežele Matabeleland. Bulawayo pomeni v jeziku plemena Ndebele kraj pokola. Tam je bil premagan v preteklem stoletju kralj Lobengula, zadnja leta pred razglasitvijo neodvisnosti, pa tudi po njej, je prav tu prišlo do velikih krvoprelitij, posledica nasprotij med manjšinskim plemenom Ndebele, ki ga vodi Josua Nkomo in večinskimi Šona, iz katerega je tudi sedanjí predsednik države Mugabe. Tudi krajevna Cerkev je bila pri tem prizadeta. Ubit je

bil škof v Bulawayu Schmitt in z njim še deset misijonarjev. Gverila se je končala lani v aprilu, ko je Mugabe razglasil amnestijo za vse nasprotnike režima iz Matabelelanda.

Mugabe je tipičen predstavnik sedanjih afriških razmer: nastopa kot diktator, povsod so razobeščene njegove slike, velja za marksista, navdušen je za socializem, obenem pa se smatra za katoličana. Svojo vzgojo je dobil pri jezuitih, ko je obiskoval njihove šole.

Papež je sv. mašo opravil pred 40.000 ljudmi (vseh katoličanov v Zimbabveju je 767 tisoč). Sv. daritev je bila v dveh glavnih jezikih dežele ndebele in šona, deloma pa tudi v angleščini in latinščini. V pridigi je omenil vse duhovnike, redovnike, redovnice in laike, ki »so izgubili življenje v težkih letih borbe za neodvisnost dežele, nedavno pa zaradi izbruhov nasilja« ter zaželel, da bi »te žrtve pomagale Cerki pri njenem romanju med preganjanjem sveta in tolažbi Boga« tudi v Zimbabveju.

V celoti je v preteklosti bilo ubitih 28 misijonarjev, en škof in 11 misijonarjev je bilo izgnanih, en škof in 16 oseb zaprtih in zlostavljenih, 5 misijskih postaj ukinjenih, številne izropane, bolnišnice in šole uničene. Trenutno ima Cerkev v državi kar proste roke in uživa velik ugled, saj je bila v letih borbe za osvoboditev izpod britanskega kolonializma vedno na strani domačega prebivalstva.

jk

## Cossiga na Južnem Tirolskem

V Bocnu na Južnem Tirolskem so v soboto 10. septembra odprli 41. mednarodni sejem. Na otvoritev je bil povabljen tudi predsednik italijanske republike Cossiga. Kot znano, bi moral priti v Meran za nekaj dni počitnic že sredi avgusta, pa se je obisku odpovedal, češ da noče povečati napetosti, ki je tedaj vladala na Južnem Tirolskem, kar so mu zlasti v italijanskih krogih zelo zamerili. Sedaj je hotel to s prihodom na velesajem prikriti popraviti.

V Bocnu je ostal sedem ur. Ogledal si je sejmsko razstavišče, staro mestno središče in obiskal sedež bocenske pokrajine. Sestal se je tudi z zastopniki Južnotirolske ljudske stranke (SVP) in imel daljši razgovor z njenim predsednikom Magnagom.

Cossiga je v obeh deželnih jezikih poudaril, da je Italija vsem trem narodnostnim skupinam (Nemcem, Italijanom in Ladinom) dala vse, kar je bila dolžna dati. »Sedaj pa je potrebno novo vzdušje,« je dodal, »ki naj izpolnjene obveznosti s strani Italije napravi rodovitne. In to vzdušje mora biti moderno evropsko, ki zavrača vsako nasilje ali preigravanje druge strani.«

Vendar se namestnik predsednika pokrajinskega odbora Benedikter ni strinjal s Cossigovimi besedami, da sta parlament in vlada storila vse, kar sta morala storiti, pa tudi Magnago je izrekel svoje dvome o prihodnosti avtonomije Južne Tirolske. Dejal je, da mora sožitje med Nemci in Italijani sloneti na medsebojnem spoštovanju, ki izključuje vsako asimilacijo.

Medtem pa je ministrski svet v Rimu imenoval sodnike za avtonomno sekcijo deželnega upravnega sodišča v Bocnu. V njej so italijanski in nemški sodniki. S tem je bila izpolnjena še ena točka paketa zaščitnih določil za Južno Tirolsko.

### Nove hitrosti na italijanskih cestah

V ponedeljek 12. septembra je stopil v veljavo novi ministrski odlok o omejitvah hitrosti. Dekret predvideva, da bodo avtomobilisti ob delavnih lahko vozili na avtocestah največ do 130 km na uro, ob prazničnih in predprazničnih dneh pa le 110 km na uro. Omejitve do 110 km na uro bodo tako prišle v poštev v sledečih primerih:

- vsako soboto in nedeljo (skupno 98 dni);
- ob 25. aprilu, 1. maju, 1. novembru, 8. decembru (skupno 4 dni);
- od četrta pred Veliko nočjo do prve srede po prazniku (skupno 7 dni);
- od 20. decembra do 8. januarja (20 dni);
- od sobote pred drugo nedeljo v juliju do prve sobote v septembru (58 dni).

Pristojna ministra (to sta minister za javna dela Ferri in minister za prevoze

Santuz) imata poleg tega pravico, da odredita še druga obdobja, ko bi obveljala hitrost 110 na uro.

Na vseh drugih cestah je hitrost omejena na 90 km na uro.

### Problemi slov. narodne skupnosti v Gorici

V petek 9. septembra je bilo na goriškem županstvu srečanje Konzulte za slovenska vprašanja z županom dr. Scaranom in odbornikom za kulturo dr. Obizzijem. Župan je pojasnil zadevo slovenskega šolskega centra. Dela so v teku in so že postavljeni temelji za dve zgradbi, za tretjo in četrto so nastale neke težave birokratskega značaja, ki so pa sedaj premagane. Zato bodo dela še to zimo hitreje tekla in upati je, da bo center končan ob Božiču 1989. Dr. Scaran je tudi pojasnil, da bosta gimnazija-licej P. Trubar ostala v sedanjih prostorih, dokler ne bo vseljiv novi šolski center.

Govorilo se je še o študijskem srečanju, o slovenski prisotnosti in prispevku za kulturno, gospodarsko in civilno rast goriškega mesta ter okolice. Pobudo za tovrstno srečanje je dala konzulta, osvobodila pa jo je mestna občinska uprava. Srečanje bo še v tem letu in bodo sodelovali razni strokovnjaki, zlasti še SLO-RI in ISIG.

★

11. septembra je poteklo 15 let, ko je vojska v Čilu odstranila z udarom levičarskega predsednika Allendeja in sama prevzela oblast. Od tedaj je vladala brez parlamenta, na čelu države pa se je uveljavil general Pinochet. Ta je razpisal za 5. oktober letos ljudsko glasovanje, ki naj ga potrdi za novih 8 let. Če bi se volivci izrekli proti, naj bi prišlo v teku enega leta do parlamentarnih volitev. Medtem pa je opozicija, zlasti levičarska, začela uprizarjati poulične manifestacije zoper vojaški režim, kar sili vojsko k protukrepom.

Veliko nevolje je v slovenski javnosti povzročilo samovoljno povabilo iz Nove Gorice, v katerem je 98 Srbov pozvalo Srbe in Črnogorce s Kosova, naj pridejo v Ljubljano in tam uprizorijo zborovanje v obrambo svojih pravic. Predsednik slovenske partije Milan Kučan je v zvezi s tem v Mariboru izjavil, da je nesprejemljivo, če kdo vabi v imenu Slovencev na »miting solidarnosti« v Ljubljano, pa je na seznamu podpisnikov le en slovenski priimek, nedopustno pa še posebej zato, ker se na takih mitingih zanika neka druga narodnost, tj. albanska. »Se vedno ne vemo,« je dejal, »kako rešiti problem Kosova, toda gotovo ga ne bomo rešili, če bomo puščali Albance brez besede in ob strani.«

### Zasedanje nevrščenen na Cipru

V Nikoziji na Cipru se je vršilo pretekli teden zasedanje zunanjih ministrov nevrščenen držav, ki naj bi pripravili 9. vrh teh držav prihodnje leto. Za gostiteljico vrha sta se prijavi dve državi: Nikaragva in Indonezija, kar vključuje, če je država izvoljena, predsedstvo gibanja za nadaljnja štiri leta. Trenutno ima to funkcijo južnoafriška država Zimbabve.

Ker pa je hitro postalo očitno, da niti Nikaragva niti Indonezija ne uživata splošnega zaupanja držav, članic nevrščenenih, se je pojavil predlog, naj bi gostiteljica bila Jugoslavija, čeprav se ta država za to ni potegovala. Predlog je bil soglasno in s ploskanjem odobren, vendar si je Jugoslavija pridržala nekaj časa za premislek, saj pomeni organizacija takega zasedanja veliko finančno breme, kar v trenutnih razmerah za Jugoslavijo ni prav nič vabljivo.

## Gledališka dvorana Katoliškega doma

Pri Katoliškem domu v Gorici imamo sedaj dve dvorani, gledališko in telovadnico. Ta slednja je bila zgrajena lani po vseh sedanjih varnostnih predpisih za telovadnico. Gledališka dvorana pa je bila zgrajena leta 1962 po takrat veljavnih predpisih o gledaliških dvoranah.

V zadnjih letih pa so državne oblasti izdale nove varnostne predpise o gledaliških dvoranah. Tem predpisom se mora prilagoditi tudi dvorana Katoliškega doma. Meseca maja si je dvorano ogledala pokrajinska nadzorna komisija in predpisala dela, ki jih moramo pri dvorani izvršiti, da bo znova dobila dovoljenje za javne predstave. Gre predvsem za razsvetljava in za ogrevanje.

Oboje je po 26 letih dotrajano in bi ju morali vsekakor v doglednem času zamenjati. Poleg tega so potrebne še nekatere manjše izboljšave in dopolnitve. »Stavba ni dotrajana«, kot so nekje zapisali, temse mora le prilagoditi novim varnostnim predpisom.

Seveda bo to stalo denarja, vendar upamo, da bomo z deželno podporo in s podporo dobrotnikov Katoliškega doma lahko v doglednem času opravili predpisane izboljšave. Predvidevamo pa, da vsaj do Božiča ne bo mogoče vseh del opraviti.



# P. Alfonz Valič, zlatomašnik

Javil sem se pri kapucinih v Gorici.

»Iščem p. Alfonza.«

»Tako pride.«

Na vratih samostana se je pojavil vedno nasmejan p. Alfonz.

»Od kod prihajate?«

»Iz zaporov.«

P. Alfonz je namreč kaplan v goriških zaporih in je menda vsak dan v tistem kraju, kjer naj bi se jetniki prevzajali in tudi zadoščevali človeški pravici.

Greva v sprejemnico in razgovor se začne:

**Vi, pater, boste v nedeljo 18. t. m. obhajali v Vipavskem Križu zlato mašo. Mi morete kaj več povedati o svojih mlajših letih?**

Moj starši so bili kmetje. Imeli so 13 otrok, jaz sem bil peti po vrsti in sem se rodil v Plačah, župnija Vipavski Križ. Tam sem kot deček tudi stregel v samostanu in se seznanil s kapucini. Zato mi je bilo skoro naravno, da sem po končani osnovni šoli vstopil v samostansko pripravništvo in kasneje v gimnazijo. Prav tisti čas so slovenski kapucini morali oditi in prepustiti samostan sobratom Italijanom. To me pa ni motilo in sem po pripravništvu odšel v kapucinsko gimnazijo v Verono, po četrti gimnaziji v noviciatu v Bassano del Grappa. Po končanem noviciatu sem nadaljeval gimnazijo do mature. Teologijo pa sem opravil deloma v Vidmu, deloma v Benetkah. Tam sem bil posvečen v mašnika 17. decembra 1938; posvetil me je patriarh Adeodato Piazza.

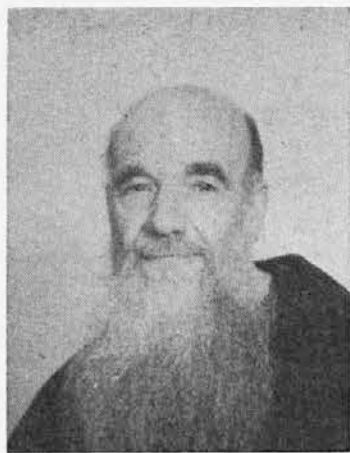
**Kot vidim, ste študirali po raznih krajih beneške kapucinske province. Kaj pa potem kot mašnik?**

Novo mašo sem imel že naslednji dan po posvetitvi doma v Križu v nedeljo 18. decembra. Spominjam se, da je močno zeblo. Nato sem prišel v Gorico in tu ostal do leta 1946.

Ker sem nekaterim v Gorici postal nepotreben, sem odšel v Trst za eno leto, nato za eno leto na Reko, kjer sem poučeval tudi verouk na osn. šolah; od tam sem bil poslan v Koper. Tudi tu sem še poučeval verouk in sicer kar na 9 šolah (1938/49). Toda ko so oblasti ukinitile in nacionalizirale naš samostan (1949), sem se vrnil v Gorico za tri leta, od tu pa za dve leti znova v Trst.

**Iz povedanega je videti, da so vas po novi maši kar precej premetavali iz samostana v samostan po tedanji Julijski krajini. Ziveli in delali ste pod različnimi oblastmi: fašističnim režimom, pod nemško okupacijo, pod jugoslovanskim socialističnim režimom, pa znova pod Italijo v Gorici v letih od 1949 do 1952, nazadnje pa še pod zavezniško upravo v Trstu. Ali ste imeli kake posebne izkušnje v tako razgibanih političnih razmerah?**

Nič boljših ali nič slabših kot ostali duhovniki v tistih letih. Moram pa povedati, da sem leta 1954 postal odveč v Trstu. Tam so bili takrat precejšnji nemiri zavoljo italijanskih nacionalističnih demonstracij in nekaterim, tudi cerkvenim krogom, se je zadelo, da je p. Alfonz odveč v Trstu, zato so me uradno poslali »v pregnanstvo« v druge kraje naše beneške province. Najprej so me imenovali za gvardijana v Villafranca (1954-55), potem sem bil poslan v Lendinaro (Rovigo), zatem v Pa-



dovo (sedem let), dve leti v Benetke, štiri leta v Adrio. Toda naveličal sem se teh potovanj daleč od domačih krajev in sem zaprosil za prestop v slovensko kapucinsko provinco. Moja proučena je bila na tem, da bo uslišana, ko se je škof Santin spomnil, da Trst potrebuje slovenskega kapucina. In je prosil zame. Nisem verjel, a zaprosil je prav zame. Tako sem znova prišel v Trst leta 1969 in bil pravzaprav za kaplana pri Sv. Vincenciju in za veroučitelja do leta 1979, ko sem se vnovič vrnil v Gorico, da tu obhajam zlato mašo. Že iz prejšnjih služb sem imel nekaj izkušenj iz bolnišnic in kaznilnic, zato so mi poverili tudi službo kaplana v goriških zaporih po smrti p. Cirila.

Na tem mestu pa ne gre le za opravljanje dušnega pastirstva, temveč tudi za toliko in toliko različnih, rekli bi »človeških uslug«, ki jih kot duhovnik v zaporih lahko in nekako v vesti moraš nuditi.

\*\*\*

Ko se je za časa nadškofa Cocolina obnovila maša za Slovence pri kapucinih, je p. Alfonz skrbel tudi za to mašo poleg rednega spovedovanja. Ko so se pa kapucini lani odpovedali župniji, je skrb za slovensko mašo padla na slovensko duhovništvo pri Sv. Ivanu. p. Alfonz pa je vedno skrben in iskan spovednik zlasti za slovenske vernike v mestu in tiste z dežele.

V nedeljo 18. septembra ob 10. uri bo p. Alfonz imel zlato mašo v Vipavskem Križu, kjer je pel novo mašo, in sicer zato, ker tisto nedeljo obhajajo cerkveni praznik sv. Križa, katerega liturgični spomin pade ta teden v sredo. V Gorici bo obhajal zlato mašo čim bliže datumu nove maše, tj. v decembru letos.

P. Alfonzu naše hvaležne čestitke!

K. Humar

## Stoletnica rojstva Scipia Slataperja

Inštitut za moderno filologijo pri Filozofski fakulteti tržaške univerze je ob stoletnici rojstva tržaškega pisatelja Scipia Slataperja (umrl je komaj 27-leten) priredil dvodnevni posvet, ki so se ga s svojimi študijami udeležili priznani italijanski literarni zgodovinarji in kritiki. Slataperjevo literarno ustvarjanje so osvetlili z raznih zornih kotov in prikazali njegovo veljavo. Prvi dan zasedanja je bil v Trstu, drugi pa v goriški palači Attems.

O pisatelju so v tržaški Ljudski knjižnici pripravili tudi posebno razstavo. Slovenska koroška založba Wieser pa je poskrbela za nemški prevod njegovega najboljšega dela »Il mio Carso« (Moj Kras).

## Iz slovenske Koroške

### Tridnevni misijonski praznik v Selah na Koroškem

Južnokoroške župnije bodo konec septembra v Selah priredile tridnevni misijonski praznik, ki naj bi dal poudarek posebnemu jubileju: misijonska akcija škofjskega dušnopastirskega urada v Celovcu je do sedaj omogočila duhovniško posvečenje tisočim bogoslovcem v misijonskih deželah. Letna podpora za vsakega bogoslovca znaša 7.000 šilingov, župnije se z bogoslovci, ki jih podpirajo, dopisujejo, list »Misijonska obzorja« pa redno prinaša pregled o prispevkih. Ta akcija je imela svoje začetke pred tridesetimi leti v župnijah Medgorje in Sele. Danes obsega skoraj vse dvojezične župnije na južnem Koroškem. Posebno uspešna pa je akcija v Selah, kjer so doslej podprli nad sto bogoslovcem.

Zato so bile prav Sele izbrane za kraj jubilejnih prireditev. Od 23. do 25. septembra bo pod geslom »Veselite se vsi narodi« raznolik program: tridnevno praznovanje obsega poseben program za otroke in mladino, blagoslovitev in predajo več misijonskih avtomobilov MIVE, razstavo afriških preprog, predavanja slovenskih misijonarjev, ki so na dopustu v domovini, višek pa bo sv. maša v siro-malabarskem obredu, kjer bodo nastopile indijske misijonarki in bo izvajana instrumentalna glasba z Madagaskarja. Zaključek bo v nedeljo 25. septembra z zahvalnim bogoslužjem, ki ga bo daroval škof Egon Kapellari z duhovniki iz južnokoroških župnij.

### Solske sestre zapuščajo Dom v Tinjah

Rektor Doma v Tinjah Jože Kopeinog sporoča v tintske listu »Dialogi«, da je celovška provinca Solskih sester odpoklicala obe sestri iz Doma v Tinjah. S. Monika Vodinjak je bila v Tinjah dvajset let, s. Lucija Klemenjak pa deset. Vzrok odpoklica je premajhno število novih poklicev. Odpoklic obeh sester pomeni za Dom veliko izgubo.

### »Naša Mavrica«

Tako se imenuje otroški verski list, ki so ga začeli izdajati ob začetku novega šolskega leta na Koroškem. Letna naročnina znaša 80 šilingov, tj. približno 8.500 lir. List bo izšel 40 krat na leto. »Naša Mavrica« bo naslednica verskega lista »Otrok božji«. Pri anketi pred dvema letoma so mali bralci želeli za svoj list ime »Naša Mavrica«. List hoče otroke s katehetskimi prispevki spremljati skozi cerkveno leto. Namenjen pa je tudi staršem, da bi ga prebirali skupaj z otroki. Urejala ga bo učiteljica verouka Anica Resmann. In kje se naroča? Naša Mavrica, Viktoringer Ring 26, A-9020 Klagenfurt-Celovec. »Naši Mavrici« želimo veliko malih prijateljev in dolgo življenje!

★

**Želim biti s tistimi, ki ne kruha ne hiše nimajo, s tistimi, ki ne ljubiti ne moliti ne znajo, s tistimi, ki še solzá ne premorejo, da bi izjokali svojo bol.**

# Srb v Dragi '88

Drugi dan je v Dragi '88 predaval srbski pisatelj in akademik Dobrica Čosić. Naslov njegove teme se je glasil »Izročila in ideologije v zgodovinski usodi srbskega naroda«.

Kot že iz naslova lahko razberemo, si je Čosić izbral za letošnjo Drago izredno obsežno in kompleksno temo in popolnoma razumljivo je, da jo je lahko v uri predavanja le površinsko ter posplošeno predstavil, kar je tudi sam priznal. Sami temi je dajalo širino še poslušalstvo — Slovenci —, s katerimi so Srbi trenutno v globokem konfliktu. Vendar za ta konflikt ni Dobrica Čosić prav nič kriv, temveč so zanj krive politično-ideološke oligarhije, ki s pomočjo vojske na zelo grobe in že zdavnaj prežvele načine (ali res?) pritiskajo na Slovence. Pri tem gre seveda za klasični oblastniški maneuver, ko si neka politična klika mora izbrati nekega grešnega kozla, da s pomočjo njega zakrije svojo popolno nesposobnost ter primitivno miselnost.

Čosić je v svojem predavanju orisal usodo srbskega naroda skozi zgodovino, pri čemer je, razumljivo, dal poudarek na 20. stoletje. Pri tem je še posebej močno podčrtal tragičnost srbskega naroda, ki je, po Čosićevem mnenju, vedno dajal izredno velike žrtve, nato pa je izpostavil reklo, da so »Srbi vedno vojni zmagovalci z velikimi žrtvami ter mirmodobni poraženci«.

Čosić je opozoril na svetle trenutke srbske zgodovine, ki sta jih turška večstoletna materialna in mentaliteta pustošenja, v 20. stoletju pa še marksistični boljševidem, malodane izničila. Jasnno je obsodil Titov boljševidem, ki je veliki krivec novodobnega srbskega nazadovanja. Skozi svojo prisotnost in vladavino je komunistična partija poklanjala Kosovo in Metohijo Albaniji, pri čemer je bila na tem ozemlju formirana »druga albanska država«.

Čosić je tudi mnenja, da je po drugi svetovni vojni srbski narod v vseh pogledih nazadoval, medtem ko so vsi ostali, ki so z njim v navezi v skupni državi, napredovali.

Kaj k vsemu temu reči? Nedvomno vse to, kar je Dobrica Čosić izpostavil, drži, vendar je potrebno takoj dodati, da je to le delna resnica. To pa zato, ker je bilo njegovo izpostavljanje zgolj srbskih problemov preveč etnocentrično ter preveč

jokajoče nad zgolj svojo nesrečno usodo, kot da drugi narodi, ki so usodno vezani s Srbi, niso skozi zgodovino enkrat civilizacijsko uspevali, drugič pa spet katastrofalno izgubljali.

Njegove ugotovitve so bile preveč posplošujoče, kar je za tako kratek čas oz. dolžino predavanja povsem razumljivo, tako da je srbskemu narodu dal oznako »nepluralnega« organizma, ki skozi zgodovino in sedanost nima svojih naprednjakov ter svojih grobarjev. Kopičenje vrednostnih norm v Čosićevem referatu je oblikovalo masko za potenciranje podobe srbske tragedije.

Na koncu bi lahko Čosiću dejal, da je s svojim referatom podal obrazec za opisovanje usode večine svetovnih narodov, ne pa le srbskega. Sam se je vsega tudi zavedal, na kar je v diskusiji sicer večkrat opozoril, vendar je poslušalstvo bilo ne le drugačne narodnosti, temveč se nahaja tudi v konfliktnih situacijah s predavateljevim narodom oziroma s srbsko politično oligarhijo, ki ščuva svoj narod proti vsemu okoli sebe, samo da zakrije svojo nesposobnost ter podle namene.

Čosiću gre priznati, da je jasno povedal, da je Titov boljševidem (komunizem) pripeljal vse dežele, ki jim vlada, v katastrofo. Vendar je k temu kar na splošno mešal tako Mihajlovića, ki da je povzročil polom srbske nacionalne ideologije in bratomorno vojno, kot Američane in Ruse, ki so vsi enako krivi. Za profil intelektualca, kakršen je Čosić, bi vsekakor pričakovali, da bo vrednostno bolj realno ocenil oziroma »okrivil« vse te dejavnike pri srbski »tragediji«.

Branko Hofman, pisatelj iz Ljubljane, je v diskusiji opozoril, da Slovenci nimamo nič manj razlogov za doživljanje tragičnosti svojega naroda, saj smo npr. tudi sami imeli svoje »Kosovo polje« na sedanem avstrijskem Koroškem.

Vinko Levstik

## Z GORIŠKEGA

### Preučevanje možnosti preusmeritve učiteljskega v Gorici

Na seji sindikata slov. šole - tajništvo Gorica, ki je bila 5. septembra, je prišlo do srečanja odbora z ravnateljico učiteljskega »S. Gregorčič« Majdo Corsi, ki že dalj časa preučuje, kako bi se ta zavod posodobilo in mu dalo nove vsebine.

Ravnateljica je predložila odbor možnost — današnja šola namreč ne ustreza —, kako bi ta šola pridobila na kvaliteti in bi odprla dijakom bodisi ustrežnejšo pedagoško pripravo bodisi vstop na katero koli fakulteto. Zal, je med drugim poudarila, je reforma višjih srednjih šol, o kateri se govori že dve desetletji, še daleč, zato moramo sami poskrbeti za posodobitev naših šol.

»Reformirano« učiteljske naj bi imelo pet razredov, dva tuja jezika skozi vse razrede, poudarjala naj bi se didaktična metodologija (kako se pravzaprav praktično poučuje), dijaki naj bi v dvoletju poleg matematike imeli informatiko.

Odbor je pozdravil njen trud in pobudo, vendar so potrebne nadaljnje preučitve. Preizkušanje je možno samo na šolah, ki imajo vsaj dve paralelki; preverilo naj bi se, kako bo s poklicno usmeritvijo, učnimi močmi, šolskim urnikom itd.; zainteresirati je treba starše in dijakke. Vsekakor čaka profesorski zbor temeljito vrednotenje izgledeov za to pobudo.

Na seji so se obravnavale še sledeče točke:

— ravnatelj trgovskega zavoda »I. Cankar«, Mirko Šturm, je orisal odboru, kako bo potekala preizkušnja na tej šoli že v letošnjem šolskem letu;

— predstojnik Zavoda za šolstvo iz Nove Gorice Danilo Štekar je poročal o seminarju za tržaške in goriške učitelje ter profesorje, ki je bil od 29. avg. do 3. sept. v Laškem. Sindikat se zahvaljuje matični domovini za ta že 24. seminar, ki je bil po mnenju vseh brezhiben, od organizacije in kakovosti predavanja ter izletov pa do prijaznega spremljanja poteka seminarja s strani tako oblasti kot prebivalstva;

— didaktični ravnateljica Mirka Brajnik in Nataša Paulin sta poročali o težavah na raznih osnovnih šolah, kjer se razredi krčijo in je večkrat od enega samega učenca odvisen obstoj razreda. Najhujši so problemi v Podgori, kjer se po mnenju sindikata mora ohraniti slovenska osnovna šola, na kateri bo tudi letos pouk v enorazrednici, ki pa ni zaradi tega manj kvaliteten. - si

## Posebno poslanstvo nove kapelice v Cerovljah

Ob blagoslovitvi nove kapelice v Cerovljah pri Mavhinhah, posvečene blagovestnikoma Slovanov sv. Cirilu in Metodu, je v nedeljo 4. septembra spregovoril tudi župan devinsko-nabrežinske občine Bojan Brezigar. Med drugim je dejal:

V tej vasi se tako obnavlja postojanka, ki je po prvi svetovni vojni, ko so granate porušile kapelico sv. Miklavža, ni bilo več. Cerkev, pa naj bo še tako majhna, je za vsako vas pomemben kraj, ne samo kraj duhovnega, ampak tudi kraj kulturnega oplajanja slehernega človeka. Vsa naša zgodovina, in tudi zgodovina številnih drugih narodov priča o vlogi, ki jo je imela Cerkev kot ustanova in cerkev kot poslopja pri uveljavljanju kulture, pri izobraževanju in pri osveščanju prebivalstva.

Tako tudi pri nas, že v letu 1598, ko se je princ Raimund della Torre pogodil z generalom servitskega reda za ustanovitev servitskega samostana v Devinu, a pod pogojem, da bo samostan skrbel za izobrazbo podložnikov devinskega gospostva. Vse odtlej ta vloga Cerkev pri nas ni bila prekinjena, niti v najtežjih časih.

Še zlasti pomembno pa je, da je ta kapelica posvečena prav svetima Cirilu in

Metodu, slovanskima apostoloma, znanilcema krščanstva, pa obenem začetnikoma pisane besede pri slovanskih narodih in znanilcema miru v Evropi. Njuno poslanstvo se je začelo v Bizancu, saj sta bila oba Grka iz Soluna. Papež Janez Pavel II. v okrožnici »Apostola Slovanov« tako opisuje njuno poslanstvo:

»...Prinesla sta s seboj besedila Sv. pisma, katera so nujno potrebna za obhajanje svetega bogoslužja, ki sta ju pripravila in prevedla v staroslovanski jezik ter zajela v novo abecedo, ki jo je zamislil filozof Konstantin in je popolnoma odgovarjala fonetiki tega jezika.«

Ze tedaj, pred 1100 leti, je bil torej Cerkví razviden pomen učenja narodov v njihovih jezikih. Vse odtlej so se cerkvene oblasti, kljub velikim pritiskom, držale tega načela. To velja tudi za našo goriško nadškofijo, ki je že leta 1874 izdala Liturgijo v latinskem in slovenskem jeziku in je v času, ko je bilo v šolah prepovedano učenje slovenščine, goriški nadškof F. B. Sedej z nedeljskimi šolami zapolnil to vrzel.

S svojim delom sta bila sveta brata Ciril in Metod tudi znanilcema miru. Ni na-

ključje, da papež Janez Pavel II. v poslanici kardinalu Agostinu Casaroliju, svojemu odposlancu na proslavah v čast sv. Cirila in Metoda v Jugoslaviji leta 1986 med dobrinami, ki jih sveta Ciril in Metod kot jamstvo in hkrati kot upanje prihodnosti podajata našemu pokolenju, navedel »trdno prepričanje, da je možno zedinjenje krščanskega sveta v razumni različenosti, pa vendar v bistveni edinstvi« in »vztrajno nasprotje vsaki diskriminaciji med ljudmi in narodi«.

Katero je torej poslanstvo, ki ga poleg krščanske vere danes lahko črpamo iz nauka slovanskih apostolov? To poslanstvo je predvsem poslanstvo miru in poslanstvo prijateljstva med narodi, vsak s svojo pisano in govorno besedo, vendar vsi skupno zavzeti za življenje v miru.

Vasica Cerovlje je v tem stoletju dvakrat okusila vojne grozote. Zato njeni prebivalci vedo, kaj je mir. Zato so se prizadevali za mir in se prizadevajo za prijateljstvo, kajti današnje prijateljstvo je najboljši porok za jutrišnji mir. Naj bo torej tudi nova kapelica znanilec prijateljstva in miru, tako kot sta ob različnosti narodov mir in prijateljstvo označevala sveta Ciril in Metod.

»KATOLIŠKI GLAS« V VSAKO SLOVENSKO DRUŽINO!



## Praznik krvodajalcev na Vrhu

Leta 1977 je bila ustanovljena krajevna sekcija krvodajalcev v Sovodnjah, ki od tedaj vsako leto pripravi svoj praznik v eni vasi, ki sestavljajo občino Sovodnje. Letos se je vršil v nedeljo 11. septembra na Vrhu.

Zbirno mesto je bilo pred gostilno »Pri Lovcu«, kjer je ženski zbor vzgojnozdravstvenega zavoda iz Škofje Loke zapel »Zdravljico«. Nato so predstavniki sekcij s svojimi prapori in vsi ostali v povorki krenili proti cerkvi, kjer je domači župnik opravil sv. mašo za umrle krvodajalce in povedal nekaj priložnostnih misli v obeh jezikih.

Po maši se je spreved ob zvokih godbe iz Vileša podal k spomeniku padlih, kjer je dramski igralec Jože Logar iz Ljubljane po polaganju venca in pesmi že omenjenega ženskega zbora občuteno podal recitacijo.

Sledil je kulturni program na prireditvenem prostoru KD »Danica«. Povezovala sta ga v slovenščini Marinka Batič, v italijansko jezikom Erika Černič. Najprej je baletna skupina PD Štandrež, ki jo vodi prof. Nataša Sirk, izvedla rusko narodno. Priložnostni govor je imel predsednik sekcije Branko Černič, ki je poudaril misel, da dajanje krvi ni nikak privilegij, temveč dolžnost vsakega človeka ne glede na narodnost, veroizpoved ali ideološko opredelitev. Mlade pa je pozval, naj pristopijo med krvodajalce.

Praznika so se udeležile vse sekcije z goriškega območja, nadalje iz Doberdoba, kakor tudi iz tržaškega in videmskega. Prisotnih je bilo nad 20 praporov, iz Slovenije pa predsednica RK Slovenije Ivica Znidaršič, dalje delegacije RK iz Škofje Loke, Ajdovščine in Nove Gorice ter zavoda Janka Premrla iz Vipave. Navzoč je bil tudi časnikar Ljubljanskega dnevnika Stane Jesenovec.

Pozdrave so izrekli obenem s priložnostnimi darili že omenjena Ivica Znidaršič, predsednica RK Škofja Loka Olga Banelj in zdravnik dr. Možgan, za RK Ajdovščina dr. Krkoč, za Novo Gorico Boštjančič in za zavod Janka Premrla-Vojka iz Vipave dr. Gorkič. Pozdravili so še predstavnik transfuzijskega centra iz Gorice dr. Cattapano in predsednik goriške zveze krvodajalcev Egidio Bragagnoli.

Samostojen program so izvedle pevke ženskega zbora iz Škofje Loke, med pesmi pa je Jože Logar vpletel recitacije naših pesnikov in pisateljev. Za zaključek so dekleta baletne skupine PD Štandrež učinkovito izvedle odlomke iz opere »Carmen«.

Sledila je podelitev priznanj, ki so jih prejeli za desetkratno darovanje krvi Ana Marija Tomsič, Marino Dottori in Vladimir Klemše, bronasto značko za dvajsetkratno darovanje Marija Tomasi, Ivo Kovic in Ludvik Devetak, za 35-kratno pa Ivo Florenin.

Ob koncu se je vsem, ki so sodelovali pri izvedbi praznika, zahvalila tajnica sekcije, še posebno KD »Danica« za prostor in pomoč. Zato je tudi predsednik Gospodarske zadruge Vrh dr. Leopold Devetak prejel posebno spominsko plaketo.

Vsi prisotni so bili nato povabljeni na kosilo, ki so ga pripravili Renco Češcut, Olga Černič in Anica Florenin.

Remo Devetak

\*\*\*

### Uspela duhovna obnova

V nedeljo 11. septembra je bila v Zavodu sv. Družine celodnevna duhovna obnova za družbenice in žene. Prišle so iz mesta in tudi iz nekaterih vasi; zlasti so

bile zastopane Sovodnjake. Zakaj ni kaj več udeleženk iz drugih vasi? Saj gre tudi za enodnevni počitek naših dobrih mater, ki celo leto delajo za druge.

Obnovo je vodil g. Joško Benedetič, ki je v svojih govorih prikazal zlasti poslanstvo žene, tudi ko pride v tretjo dobo življenja, ko kot »nona« ali teta lahko veliko pripomore v družini pri vzgoji vnukov in tudi kot pomočnica v cerkvi in kot molilka.

Zahvalna pesem ob sklepu je bila ne samo izraz hvalečnosti za lepo preživeti dan, temveč tudi za vse milosti, ki jih naše družine prejemajo po rokah naših dobrih starejših žena.

## Posvetitev cerkvice v Cerovljah

V nedeljo 4. septembra so številni verniki mavhinske župnije in okoliških vasi doživeli posebno slovesnost. V Cerovljah, ki spadajo pod župnijo Mavhinje, so v skoro enem letu zgradili novo cerkev, ki je nastala na pobudo domačega župnika in prebivalcev iz Cerovelj, posvečena pa je sv. Cirilu in Metodu.

Ze ves teden so se domačini pripravljali na slovesnost. Mladina je uredila zemljišče in postavila lep slavolok, žene in dekleta pa so okrasile cerkev tako znotraj kot zunaj. Cerkev je bila tako pripravljena na posvetitev.

Ob 18. uri je prispel goriški nadškof p. A. V. Bommarco. Pred vhodom v cerkev ga je najprej pozdravil domačin mlad fant Stefan Terčon in mu izrazil veselje ter zahvalo za njegov prihod, da izvrši posvetitev cerkve. Prav tako je nadškofa pozdravil domači župnik dr. Jože Markuža in povedal, da so se uresničile želje vaščanov, ki so si želeli zgraditi cerkev sredi vasi. Izbrali so sveta brata Cirila in Metoda, ker sta bila začetnika slovenske krščanske kulture in da bi bila zavetnica pri ohranjanju vseh naših vrednot.

Nato je nadškofa pozdravil devinsko-nabrežinski župan Bojan Brezigar in mu izrazil dobrodošlico. Njegove misli objavljamo posebej. Ob vstopu v cerkev je nadškofa pozdravil domači cerkveni pevski zbor, kateremu so pomagali tudi nekateri člani zbora Fantje izpod Grmade, s pesmijo »Opevajmo junaka dva«. Nadškof je najprej blagoslovil cerkev ob asistenci domačega župnika, nato pa začel z bogoslužjem posvetitve cerkvice sv. Cirila in Metoda. Z nadškofofom sta sodelovala msgr. Ivan Kretič in devinski dekan Ugo



### Po duhovnih vajah

»Pojdite sami zase na samotni kraj...« (Mr 6, 31). In če se ta samotni kraj imenuje »Le Beatitudini« nad Trstom, ga mora taka samota očarati. Bolj kot mnogo besed bo nagovarjalo naravno okolje, ki tako razkošno in darežljivo oznanja božjo slavo, lepoto in ljubezen. Če pa vodi duhovne vaje človek, poln božje globine in velike duhovne vneme, kot so navadno vo-

Bastiani. Obred posvetitve in bogoslužje je nadškof opravil v slovenščini. V pridigi v italijanskem jeziku je poudaril pomen delovanja svetih bratov, ki sta skrbeli za ohranjanje narodnega jezika in narodne identitete ter povezovala Vzhod in Zahod. Ta cerkvice je edina na območju sedanje goriške nadškofije na ozemlju nekdanjega oglejskega patriarhata, zato naj bo tudi znamenje edinosti med verniki različnih kultur in jezikov. Nadškof se je tudi zahvalil vsem, ki so dali pobudo za gradnjo cerkvice, zlasti domačinom-dobrotnikom, inženirju za načrte in vodstvo del, gradbenemu podjetju in vsem, ki so pomagali graditi cerkev.

Po pridigi je nadškof posvetil tudi evharistični oltar. Verniki so napolnili cerkev, mnogo pa jih je ostalo zunaj, ker v njej ni bilo prostora. Zato je bilo poskrbljeno za ozvočenje znotraj in zunanji cerkvice. Po končani slovesnosti so domačini ponudili prigrizek in okrepčilo vsem navzočim.

Vse načrte za cerkvico je izdelal inž. dr. Adolf Močnik iz Trsta, gradbena dela pa podjetje Tul iz Mačkolj; mizarska dela je opravilo podjetje AFV iz S. Giorgio di Nogaro, kamnoseška pa Zidarč iz Šempolaja. Cerkev je ohranila svojo pristno kraško značilnost in se lepo združuje z okoljem.

Nova cerkev sv. Cirila in Metoda je bila postavljena v zahvalo svetima bratoma ob 1100-letnici smrti sv. Metoda (885) za njuno oznanjevanje evangeljskih resnic v narodnem jeziku. Zato naj bo tudi kot prošnja k svetima bratoma za ohranjanje krščanske in narodne kulture ter vez edinosti med vsemi narodi v Evropi.

J. M.



Nova cerkvice sv. Cirila in Metoda v Cerovljah, župnija Mavhinje

Dr. Jure Kocē

## Dr. Korošec kot politik

4. Sedaj pa o najhujši trditvi, ki me je kljub obotavljanju nagnala, da sem se končno odločil objaviti ta članek. Dr. Miklavčič trdi: »Tik pred svojo smrtjo in izbruhom 2. svetovne vojne je moral dr. Korošec doživeti še končni polom svoje politike. Radičev naslednik dr. Vladko Maček si je izbral samostojno Banovino Hrvatsko in državni dualizem (sic). Slovenci so pri tem ostali praznih rok in v srbskem delu države. Tako se je Slovenecem maščevala Koroščeva nenačelna, oportunistična, prosrbska in protihrvatska politika, ali če hočete, z drugo besedo: imeti oblast za vsako ceno, pri čemer strateški cilji slovenstva niso odločilni.«

Da je ta trditev dr. Miklavčiča tako gorostasno neresnična in žaljiva, in ni zanjo nobenega racionalnega opravičila, bo razvidno iz sledečega obsirnejšega komentarja. Takoj naslednjega dne, ko je poslanec

Kujundžić v skupščini govoril proti Hrvatom (proti »ideji Kupinca«, tj. dr. Mačka), je na pobudo dr. Korošča zapustilo vlado pet ministrov: Spaho, Kulenović, Cvetković, Krek in Snaj. Ostavka je bila podpisana v stanovanju dr. Korošča.

Da je to res, potrjuje najtežje prizadeta oseba, tj. sam dr. Milan Stojadinović. V že omenjeni knjigi »Ni Rat ni Pakt«, str. 581 in 582, pravi dobesedno: »S tem v zvezi je zanimivo omeniti incident, ki se je odigral v stanovanju dr. Korošča, kjer so se zarotniki (sic) v noči med 3. in 4. februarjem 1939 sestali z namenom izvesti vladno krizo. Ko pride vrsta na dr. Krika, da podpiše ostavko, se on malo obotavlja in reče: »A kaj se bo zgodilo, če Stojadinović ne sprejme naše ostavke in nas zapre, a knezu predloži novo listo ministrov?« Ta zla slutnja je tako razjezila dr. Korošča, da ukaže (Kreku): »Ti podpiši, a kaj bo potem, bomo videli!« (To je, kakor pripominja Stojadinović, napisal v svojem dnevniku Antič, minister Dvora).

Iz navedene knjige dr. Stojadinovića je jasno razvidno, da on meče krivdo za

svoj padec izključno na »izdajstvo kneza Pavla in na sodelovanje dr. Korošča«. In s padcem dr. Stojadinovića je šele bila dana možnost za sporazum s Hrvati. In to nam dr. Miklavčič prikazuje kot »končni polom dr. Koroščeve politike«.

Mimogrede omenjeno: dr. Miklavčič rabi izraz »državni dualizem«, a pod to besedo pojmuje dve samostojni državi kot je bila Avstro-Ogrska.

Ogrska je bila samostojna država, ki je imela tudi lastno vojsko, a Hrvatska Banovina ni dobila lastne vojske: kar so Hrvati dobili, je bila v stvari zelo široka samouprava. Seveda stvar še ni bila v celoti izdevena. Sporazum je bil podpisan 26. avgusta 1939, torej samo nekaj dni pred začetkom druge svetovne vojne. In zaradi vojne so knez Pavle, dr. Korošec, dr. Maček in Cvetković po skupnem posvetovanju odločili, da se počaka s podrobno izvedbo preureditve vse države, ki bi jo morale odobriti splošne državnozbornske volitve, ali če hočete, nova ustavodajna skupščina. Toda vsemu svetu je že takrat bilo jasno, da je na vidiku preureditev

ditelji duhovnih vaj, smemo reči, da je tistih 28 al 29 udeleženk privilegirana družba, kateri je Bog natrosil tiste dni obilje svojih darov. Teško je razumeti one, ki vabila za duhovne vaje odklanjajo ali pa najdojo vse mogoče izgovore. Bog bo tudi za naprej vabil in klical, ne preslišimo njegovega glasu.

V glavnem je bilo govora o temeljnih našega verovanja. Velik poudarek je govornik dal dostojanstvu žene, njenemu pomenu v današnji in prejšnji družbi za ohranjanje življenja in duhovnih vrednot. Na široko je razgrnil področja nepogrešljive ženske prisotnosti po vzoru prve med plemenitimi, Marije, ki je biser vesolja. Kot pečat je v zaključni govor vpletel dramo o »Otoku slepih«. Pretresljiva zgodba, tako podobna človeštvu vseh časov, ki se prej ali slej znajde v kaosu, ako zavrne smernice, začrtane v evangeliju.

Za prijetno popestritev večera je poskrbela najmlajša udeleženka, ki je bila prvič na duhovnih vajah. V prijaznem dialogu je povedala svoje družinske izkušnje in še marsikaj zanimivega. Najbolj pomembno pa je bilo njeno priznanje, kako duhovno obogatena odhaja od tega srečanja; zato upamo, da nas bo še v bodoče razveselila s svojo prisotnostjo.

Seveda je govornik tudi ostalim udeleženkam dal priložnost, da se nam je razvezal jezik in smo mu postavile naša bolj ali manj zanimiva vprašanja.

Hvaležne smo g. kanoniku Melhijoru Golobu iz Ljubljane za očetovsko praktične nasvete krščanskega življenja ter o pametnem sprejemanju starosti, ki trka na vrata, dalje organizatorju duhovnih vaj g. Jožetu Kunčiču in končno gđc. Dori Kosovel, ki pri tem delu skrbi za tisoč drobnih stvari. In če Bog dá, nasvidenje prihodnje leto!

Naj še omenim, da smo pozorno poslušali in bili veseli novih molitvenih obrazcev pri mašnem kanonu, ki jih je celebrant g. Golob uporabil v čast Matere božje, o njenih mnogih odlikah in lastnostih, s katerimi je bila obdarjena.

F. V.

### Kmetijski dnevi v Boljuncu

Konec prejšnjega tedna so bili v Boljuncu že tradicionalni 7. Kmetijski dnevi. Na sporedu je bila med drugim razprava ob okrogli mizi, na kateri je podal uvodno poročilo prof. Mario Prestamburgo s tržaškega kmetijstva, o proizvodnih prijemih in novih podjetniških pobudah.

V okviru teh dni so predstavili tudi novo knjigo agronoma Vitjana Sancina »Sadje z našega vrta«. O tem koristnem priložniku je govoril agronom Vili Mikac.

### Bilo srečno!

Cerkveni pevski zbor od Novega sv. Antona iskreno čestita svojemu pevcu Marku Kosu in njegovi ženi Gabrijeli ter jima želi obilo sreče in blagoslova na novi življenjski poti.

### Poroka

Naša bivša načelnica Eva je v soboto 10. septembra stopila na skupno življenjsko pot z Andrejem. Skavtinja in skavti iz Trsta jima želijo, da bi ju Bog še dolga leta ohranil pri zdravju ter v medsebojnem razumevanju in spoštovanju.

## Izlet v Umbrijo

II.

Tretji dan izleta smo začeli z ogledom bazilike S. Maria degli Angeli. Začeli so jo graditi leta 1569. Pročelje s kipom Matere božje je v rimskem baroku. Notranjost je v preprostosti slovesna in hrani Porcijunkulo, v kateri je sv. Frančišek umrl. Ima tri ladje, v sredi kupolo in polkrožno absido. Načrt zanjo je pripravil Galeazzo Alessi. Dokončana je bila leta 1679. V tej cerkvi je g. župnik maševal.

Po maši smo se odpeljali v Spello. Mestece je obdano z obzidjem in hrani bogate spomenike, ki segajo v rimsko obdobje. Največji zaklad mesta pa predstavljajo freske Pinturicchia, ki krasijo kapelo Baglioni v cerkvi Santa Maria Maggiore.

Iz Spella nas je pot vodila v Spoleto. Po poti smo se ustavili tudi pri Klitumnovih izviroh in občudovali čistost voda, ki sta jih opevala Byron in Carducci. Spoleto je lepo, staro mesto, ki je zraslo na pobočju griča. Zlato dobo je preživljalo za časa Longobardov, ko je bilo prestolnica mogočnega vojvodstva. Med najlepšimi spomeniki je stolnica v romanskem slogu s freskami Lippija in Pinturicchia. V Spoletu poteka eno najvažnejših narodnih in mednarodnih kulturnih slavij: Il Festival dei due mondi. Takrat se mesto spremeni v velik oder, na katerem se odvijajo velika gledališka, lirčna, glasbena in koreografska dela.

Popoldne smo se odpeljali na ogled Perugia. To je eno najlepših italijanskih mest: staro, mogočno, ubrano. Polno je lepih umetnin kot so stolnica, Fontana Maggiore, palača dei Priori. Ima bogate knjižnice in univerzo za tuje.

In že smo morali spet svoje osebne stvari pospraviti v kovčke in jih odnesti v avtobus. Pred nami je bil zadnji dan izleta. Peljali smo se v Gubbio, spet srednjeveško mesto, znano po keramičnih izdelkih. Po ogledu zanimivosti — Piazza della Signoria, palača Pretorio, stolnica — smo šli v Fabriano. Tu izdelujejo papir že od 12. stol. dalje. Na vrsti je bil še ogled jam Grotte di Frassassi. V njih kraljujejo kapniki ter bleščijo kaleidoskopski odsevi luči. Leta 1971 so odkrili veliko jamo — la Grotta grande del vento. Jame so zares lepe.

Spet smo zasedli svoja mesta v avtobusu in šli proti domu. Med vožnjo je bilo vedno prijetno. Po zvočniku se je marsikdo oglasil, bodisi da nas je seznanil z zanimivostmi krajev, nam bral odlomke iz življenja sv. Frančiška ali pa nas zabaval s smešnicami. Glasbe in petja narodno-zabavne in nabožne vsebine pa tudi ni manjkalo. Prislunhili smo še registraciji govora in pozdravov sv. očeta v slovenščini ob romanju v Rim.

Nazadnje je v avtobus, v prijetno presenečenje vseh, stopil misijonar iz Kenije, kateremu smo radi ponudili prostor. Bil je s prijateljem. Tudi misijonarju smo ponudili mikrofon. Rad je spregovoril in nas seznanil o svojem delovanju v revnih afriških predelih. Tako smo še zadnji dan izleta slišali marsikaj zanimivega. Ob slovesu smo g. misijonarju in njegovemu spremljevalcu zaželeli vse najboljše, obenem pa že začeli misliti na izlet v prihodnjem letu.

**PODPIRAJTE  
»KATOLIŠKI GLAS!«  
DARUJTE  
V NJEGOV  
TISKOVNI SKLAD!**

šestkrat več kot pa je uvažala iz področja Srbije. V predvojni Jugoslaviji nismo Slovenci nikoli plačevali kakih prispevkov za druge dele države. V Sloveniji smo imeli svojega šefa vrhovne politične uprave, bana, šef davčne direkcije je bil Slovenec, šef orožništva za celo Slovenijo Slovenec, polkovnik Barle.

Objektivno je treba priznati, da smo Slovenci že prej, zlasti od leta 1935 naprej v unitaristični Jugoslaviji imeli več federalizma kot ga je sedaj v federalistični Jugoslaviji. Leta 1946 sem v Beogradu srečal dr. Orla, prejšnjega načelnika finančnega oddelka Dravske banovine. Rekel mi je dobesedno: »Pred vojno sem hodil v Beograd z banom zaradi odobritve banovinskega proračuna, pa smo vedno uspeli, da je bil proračun vsaj 95 % odobren kot smo ga iz Ljubljane prinesli. Sedaj pa imamo državo Slovenijo in slovenskega finančnega ministra, a naša beseda nič ne velja; vse je bilo tako odločeno, kot so tukaj v Beogradu odločili.« Torej na papirju federacija, a v praksi centralizem.

(Drugič naprej)





## goriške novice

### Letošnje romanje na Barbano

Tudi to pot je bilo vreme v ponedeljek 12. septembra naklonjeno, udeležba pa nič manjša kot prejšnja leta. Prostorna bazilika je bila polna slovenskih vernikov s Tržaške in z Goriške. Prišli so večinoma z avtobusi, mnogi pa tudi s svojimi vozili. Veliko je bilo spovedovanja, še več pa obhajil, ki jih je delilo pet duhovnikov.

Sv. mašo je vodil ob koncelebriranju 15 duhovnikov in asistenci diakona Karla Bolčine ljubljanski pomožni škof Jožef Kvas. V pridigi je opozoril na značilnost slovenskega ljudstva, ki je cerkve Mariji v čast gradilo na višinah ali na otokih. Na višinah, ker so jim pomagale dvigati pogled k Bogu, in na otokih, da so se čutili varne pred sovražniki Boga in zveličanja. Ustavil se je ob imenu »Morska zvezda«, ki se prideva tudi Mariji, saj nas ona vodi h Kristusu, kot so zvezde svoj čas vodile mornarje po širnem morju ali pa kot je zvezda pripeljala Modre v Betlehem.

Opoldanski premor je nudil priložnost za utrjevanje medsebojnih stikov in srečanj pa enem letu. Na tem otoku je vse tako domače in prijetno in čas še posebej hitro mine. Že je zvon povabil k petim litanijam Matere božje, ki so s svojimi odpevi prevzele vse prisotne in jih navdušile za nebeško Mater. Slovesni blagoslov z Najsvetejšim je bil vabilo, da se razidemo v Kristusovem imenu, čez leto dni pa spet vrnemo v objem tega privlačnega svetišča.

### Delovanje goriške občinske uprave

Z nastopajočo jesenjo se začenja tudi ponovno upravno-politično delovanje. Tako je tudi goriška občinska uprava spet v polnem teku. Res je tudi v poletnem času zasedal občinski odbor, vendar se je sedaj s septembrom vrnila širša aktivnost.

V petek 9. septembra je po zadnji burni julijski seji spet zasedal občinski svet in obravnaval celo vrsto vprašanih redne uprave. Poleg tega pa se je tudi spoprijel z drugimi aktualnimi politično-upravnimi vprašanji. Med temi še posebej zadeva prestopa občinske uprave v prvo A kategorijo občin, ki jo je dosegla sredi poletja z dekretom notranjega ministra Gave. To prvo mesto pritiče našemu mestu posebej zaradi mednarodne vloge in obmejne politike. Vsekakor je sedaj naloga organov občinske uprave, da vso zadevo preverijo in se primerno pripravijo na novi status občine.

Goriška občina je tudi protestirala pro-

ti odloku obrambnega ministra Zanoneja, ki je sklenil premestiti iz Gorice v Kalabrijo 13. bataljon orožnikov. S tem je spet odvzeta našemu mestu tista pomembna obmejna vloga, ki jo v vsem ima in tudi želi ohraniti.

Poleg občinskega sveta se tudi sestajajo razne rajonske konzulte. Tako se je pred časom sestala konzulta svetogorske čerti in protestirala proti počasnim ukrepom občinske uprave v raznih nujnih zadevah. Sestala se je tudi konzulta za Pevmo-Oslavje-Stmaver (ki ji predseduje predstavnik SSK Silvan Bensa) in obravnavala razne aktualne probleme s tega področja.

Pred kratkim se je tudi sestala občinska konzulta za slovensko manjšino in med drugim obravnavala zlasti vprašanja s področja šolstva in kulture. Znano je, da pripravljajo za zimski čas javni posvet o slovenski prisotnosti v Gorici. V ta namen je že predlagala okvirno listo predavateljev, ki obsega tako slovenske kot italijanske strokovnjake. Prireditve tega zborovanja je že pred časom odobril tudi občinski odbor, ki je zaprosil deželno upravo za ustrezno finansiranje.

Na seji občinskega sveta je prišlo v začetku tudi do raznih interpelacij. Tako sta svetovalca Paulin in Waltritsch med drugim vprašala župana, kako je v gradnjo Slovenskega šolskega središča, obenem v zvezi tudi z govoricami o selitvi nekaterih šol iz Malega semenišča. Župan Scarano je izjavil, da dela napredujejo in bo verjetno lahko šolsko središče že delovalo v teku enega leta in pol. Sedaj tudi ni v načrtu nikake selitve za univerzo in zato bodo vse slovenske šole tam ostale do dokončne preselitve.

V začetku seje je prišlo tudi do nenavadne in vsekakor obsodbe vredne manifestacije leve opozicije (PCI, Zeleni) in PLI. Njih svetovalci so namreč zasedli mesta župana in odbora, ki so med tem dobro uro morali sedeti in klopeh svetovalcev, od koder je tudi župan vodil sejo. Akcija te opozicije je nekako nadaljevanje julijske zasedbe dvorane občinskega sveta v znak protesta proti politiki občinskega odbora oz. večine. Sploh pa je atmosfera v občinskem svetu vedno bolj zastrupljena in to tudi nedvomno paralizira redno upravno delovanje.

Naslednja seja za reševanje redne uprave je bila še v ponedeljek 12. t.m.

Zaradi zaključka Marijinega leta v Ogleju v nedeljo 25. sept. ne bo v Gorici nobene večerne maše, torej tudi ne slovenske ob 19.30 v kapucinski cerkvi.

### Marijina svetišča, zlasti na svojstveno srečanje na Sv. gori.

#### PASTORALNI NAČRT 1988-1989

Ze nekaj let se v škofijskem romanju na Barbano zadnje nedelje v septembru predlaga in izroča »pastoralni načrt« za novo delovno leto.

Letos se ta predstavitev prenese v Oglej. Obogatiti jo želimo s svojiskim simbolizmom. Z besedilom prenovljenih pravilnikov nadškofijskih svetov (duhovniškega in pastoralnega) želimo izročiti v dar posnetek starokrščanske oljenke, ki naj se naslednji nedeljo prižge v sleherni župniji, kot znamenje vere in edinosti naše Cerkve.

#### SPORED

V dopoldanskih sv. mašah v nedeljo 25. septembra naj bodo zgoraj navedene motivacije predmet pridig in prošelj vernikov. V prejšnjih nedeljah obvestite vernike o tem dogodku in jih povabite, da se tega važnega škofijskega slavlja udeležijo.

V nedeljo 25. septembra odpadejo vse popoldanske in večerne maše. Župniki in verniki naj se ogleškega slavlja udeležijo v čim večjem številu.

Bogoslužje se bo pričelo ob 17. uri. S plamenico vere, ki nam jo Marija podaja ob sklepu Marijinega leta, bomo odšli iz Ogleja z željo in voljo, da se ponovno zavzamemo za živo občestveno življenje. V pričakovanju, da se srečamo v Ogleju, pristrčno pozdravljam vas in vse vernike in vas blagoslovljam.

+ ANTON VITAL, nadškof

### Naši kulturniki so zasedali

Po poletnih počitnicah so se v ponedeljek 4. septembra zbrali na redni mesečni seji predstavniki vseh prosvetnih društev in drugih skupin, ki so včlanjene v Zvezi slovenske katoliške prosvete v Gorici. Odbor Zveze je najprej pregledal delovanje v poletnih mesecih, ki je bilo letos zelo bogato, saj so skoro vsa društva privedila poletna praznovanja s kulturnim programom in primerno družabnostjo.

Glede programa jesenskih in prvih zimskih mesecev bo Zveza najprej privedila skupaj s tržaško Prosvetno zvezo Koroške dneve, ki bodo sredi oktobra v raznih krajih. Letošnja revija pevskih zborov Cecilijanka, ki je že 30. po vrsti, bo v soboto 19. in v nedeljo 20. novembra in se bo vršila v telovadnici ob Katoliškem domu, ker dvorana ni uporabna zavoljo novih predpisov o varnosti.

Odborniki so z zadovoljstvom vzeli na znanje, da je prišlo med poletjem do reorganizacije glasbenih šol in do ustanovitve Slovenskega centra za glasbeno vzgojo »E. Komeč«, ki bo povezoval delovanje glasbenih šol v Gorici, Doberdobo, Standrežu in Steverjanu.

Veliko je bilo tudi govora o pripravah na 30-letnico obstoja Zveze, ki bo prihodnje leto in za katero so že v teku razne pobude. Iz poročila posameznih društev je razvidno, da so priprave za novo sezono že v polnem teku in da so pevski zbori, dramske skupine, ansambli, baletne skupine in drugo že na delu.

### Standrež

Pevci na izletu. Ze vrsto let prireja štandrediški pevski zbor v začetku septembra izlet, katerega se udeležijo tudi drugi vaščani. Letos so si izbrali kočjo sv. Jožefa v Zabnicah in Sv. Višarje.

Ze v soboto 3. septembra se je večja skupina pevcev podala na pot in se ustavila v kočji sv. Jožefa. Kraj je za počitek in razvedrilo zelo primeren in zato nič čudnega, če se je skupina prijetno počutila in ob večeru je tudi zadonela naša pesem.

Naslednje jutro so se pridružili še drugi člani zbora in skupno poromali na Sv. Višarje. Najprej je bila maša ob sodarovanju štandredškega župnika msgr. J. Zorža ter ob petju štandredške cerkvenega zbora. Vreme je bilo kot naročeno; to je večja skupina tudi izkoristila in se povzpela na Lovce.

V popoldanskih urah je bilo pri kočji spet vse živo in skrbne kuharice so imele kar se da dela, da so lahko nasitile skoraj 50-člansko skupino. Tokrat so se posebno izkazali skavti in pripravili več posrečenih zabavnih točk. Seveda je svoje prispevala tudi harmonika in kitara ter pevci, ki so se težko ločili od tega prelepega kraja v Kanalski dolini.



## OBVESTILA

### Slov. stalno gledališče v Trstu

Razpis abonmaja za leto 1988-89:

Franco Brusati: »Galantni pogovori«, igra v dveh dejanjih, režija Boris Kobal.

Oscar Wilde: »Važno je imenovati se Ernest«, komedija, režija Marko Sosič.

Anton P. Cehov: »Striček Vanja«, prizori iz vaškega življenja, režija Dušan Jovanović.

Ivan Cankar: »Lepa Vida«, drama, režija Meta Hočevar.

Hugo von Hofmannsthal: »Slehenik«, misterij o življenju in smrti, režija Mario Uršič.

Peter Turrini: »Trg v Benetkah«, komedija, gostovanje Drame SNG Ljubljana.

Joe Orton: »Kaj je videl Butler«, komedija, gostovanje PDG Nova Gorica.

Alternativni predstavi v abonmaju: Molière: »George Dandin ali kaznovani soprog«, komedija, režija Dušan Mlakar, in Herman Broch: »Povest služkinje Zerline«, monodrama, režija Zarko Petan.

Abonma v Trstu: Dosedanji abonenti morejo obnoviti abonma do 15. sept. od 10. do 14. ure in od 17. do 19.30. ob sobotah od 10. do 14. ure, tudi po telefonu 734265, pri blagajni Kulturnega doma, ul. Petronio 4. Vpisovanje novih abonentov je od 16. sept. dalje.

Abonma v Gorici. Vpisovanje abonentov od 12. sept. vsak delavnik od 17.30 do 19. ure, ob sobotah od 10. do 12. ure v Kulturnem domu, ul. Brass 20, tel. 33288.

Vsi abonentni imajo pri predstavah izven abonmaja 33% popusta.



Novo šolsko leto se prične v Gorici s šolsko mašo v ponedeljek 19. sept. Djikani naj se zberejo na šolskem dvorišču ob 9. uri. Ob 10. uri bo maša v šolski kapeli. Za oddeljene razrede v Doberdobo bo maša ob 9. uri.

### Trije jubileji v Zavodu sv. Družine

Na praznik Marijinega rojstva 8. septembra smo slavili v družinski skupnosti in se Bogu zahvaljevali za biserni jubilej s. Julije Sirk in srebrni jubilej s. Jedert Lokar in s. Efreme Ozbič.

Slovesna liturgija, okrašena kapela in ubrano petje je dalo še globlji poudarek naši zahvali za požrtvovalno zvestobo naših sester v Gospodovi službi. V svoji neskončni dobroti naj nam Delivec vsega dobrega nakloni novih moči za še nadaljnjo službo potrebnim bratom in sestram.

## Šport

### Odbojkarji Olympie se vneto pripravljajo na začetek prvenstva

Letošnje odbojgarsko državno prvenstvo CI lige se bo pričelo v soboto 29. oktobra. Novoizvoljeni odbor SZ Olympia in igralci so v zvezi s tem krepko prišli za delo.

Prvi trening je bil 16. avgusta, nakar so se odbojkarji prve ekipe, nekateri mladinci in igralci druge ekipe ter mladinci SZ Soča udeležili priprav, ki so tudi letos potekale na Štajerskem, točneje v Radencih oz. Gornji Radgoni. Pod vodstvom trenerja Vojka Jakopiča, ki je bil po lanskoletni nadvse uspešni sezoni potrjen za trenerja prve ekipe, in pomožnega trenerja Daria Maraja je v soboto 20. avgusta odpotovalo v Gornjo Radgono petnajst igralcev: Mirko in Ivo Špacapan, Simon in Andrej Terpin, Ivo Cotič, Sfiligoj, Maras, Brajnik, Lutman, Peter in Pavel Cernic ter Bello. Kasneje so se jim pridružili še Damjan Terpin, Štefan Cotič, Dornik ter letošnja okrepitev Olympie Rajko Pečeta.

Ze v nedeljo 21. avgusta so se v telovadnici radgonske osnovne šole pomerili v prijateljskih tekmah z ekipama Ljutomer in Pomurje, ki nastopata v slovenski republiški ligi.

Sicer pa so se treningi vršili dvakrat dnevno, in sicer od devetih do poldne ter od petih do sedmih zvečer. Trener Jakopič je največ pozornosti posvetil kondicijskim pripravam, ni pa zanemaril tehnične strani in še zlasti ne novih shem oz. zamisli igre, ki jo bo skušal uvesti letos.

Med tednom so poleg vsakdanjih treningov opravili še dve prijateljski tekmi, sklepni turnir pa je bil na vrsti zadnji dan, v nedeljo 28. avgusta, ko so se naši odbojkarji pomerili z že omenjeno ekipo iz Ljutomera in mladinci prvotligaša Stavbarja iz Maribora.

Sočasno s pripravami je v Gornji Radgoni potekal tudi vsakoletni kmetijsko-živilski sejem, tako da je bilo za odbojkarje na voljo tudi nekaj razvedrila, seveda v mejah, ki ga intenzivno treniranje dovoljuje. Trener Jakopič je ob povratku izrazil svoje zadovoljstvo nad potekom priprav in nad vneto in voljo igralcev, kar pomeni, da se zavedajo važnosti in težavnosti prvenstva CI lige.

Treninki se sedaj nadaljujejo v telovadnici Slovenskega športnega centra ob Katoliškem domu in to štirinajst tedensko. Ekipe se je pridružil še visoki center Batistič, zaradi poškodbe v kolenu pa je v tem prvenstvu pod vprašajem nastop Damijana Terpina. Prav tako se zavoljo bolezni ekipe še nista pridružila Igor Cotič in Komjanc.

Do začetka prvenstva bo moštvo odigralo še nekaj tekem z ekipo prijateljskega društva Salonit iz Kanala, med katerimi je bila prva že v nedeljo 11. septembra v Renčah ob odprtju nove telovadnice. V soboto 24. septembra bo Olympia nastopila na turnirju v Izoli, naslednji dan, v nedeljo 25. septembra pa bo ob prvi obletnici odprtja nove telovadnice v Gorici turnir v minivoljeju ter prijateljska tekma z ekipo Pomurje, s katero ima naše društvo odlične stike. - D. T.

### Olympia začenja z vsemi dejavnostmi

Z novim šolskim letom se spet začenja vse športne dejavnosti. Tudi vrata telovadnice ob Katoliškem domu v Gorici se odpirajo na stžaj vsem mladim, ki jim je šport pri srcu. V najkrajšem času se bodo spet pričeli treningi odbojke za mladino vseh starosti.

Prav kmalu se bo pričela tudi vadba ritmičnega telovadbe. SZ Olympia vabi vse deklice od 5. do 10. leta starosti, da se zberejo v telovadnici v ponedeljek 26. sept. ob 15.30 na prvi uvodni trening.

Vse potrebne informacije lahko dobite v trgovini K2 Sport in v Katoliški knjigarni.



Spored od 18. do 24. septembra 1988

**Nedelja:** 8.30 Kmetijski tednik. 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 9.45 Pregled slov. tiska v Italiji. 10.00 Mladinski oder: »Jurček«. 11.00 V svetu valčka. 11.45 Vera in naš čas. 12.00 Veliki svet mahli domovin. 14.30 Na počitnice! 15.30 J. Tavčar: »Samomor«, radijska kriminalka. 17.00 Šport in glasba.

**Ponedeljek:** 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Godalni kvartet Slov. filharm. 11.30 Naše ljube navade in razvade. 12.40 »Sreča...« 13.20 Tržaški okt. 16.00 S poti po Afriki. 17.10 Klasični album. 18.00 Ob trte do vina. 18.10 Kmetijski tednik.

**Torek:** 8.10 Srce poezije S. Gregorčiča. 9.00 Zdravilne rastline in sadni sokovi. 10.10 Simfonični orkester RTV Ljubljana. 12.00 Dogodivščine jugoslovanskega režiserja v povojnem Trstu. 14.10 Primorski pihalni orkestri. 14.30 Otroški kotiček: »Dogodivščine mravljinčke Ferdinanda«. 15.00 Jezik mladih. 16.00 Potujmo! 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Ne morem jih pozabiti.

**Sreda:** 8.10 Problemi sodobne družbe. 9.00 Kuharska potovnica. 10.10 Koncert v luteranski cerkvi v Trstu. 12.40 V prostem času. 13.20 Zbor »T. Tomšič« iz Ljubljane. 16.00 V objemu gora. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Slovensko slovstvo v Trstu.

**Cetrtak:** 9.00 Prehrana in zdravje. 10.10 Komorni orkester RTV Ljubljana. 12.00 Magnetizem ženske poezije. 12.40 Ko zvezde zableščijo. 14.10 Primorski pihalni orkestri. 14.30 Otroški kotiček: »Dogodivščine mravljinčke Ferdinanda«. 15.00 Neskončno letnih časov. 16.00 Zapiski s poti. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Pogovori.

**Petek:** 8.10 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji. 10.10 Simf. orkester RTV Ljubljana. 12.00 V filmskem svetu. 13.20 Mešani zbor »Collegium vocale Gra« iz Gradca in moški zbor »Vilnius« iz Vilne na Litovskem. 16.00 Odhajanja. 17.00 Kulturna kronika. 18.00 Kulturni dogodki.

**Sobota:** 8.10 Kulturni dogodki. 9.00 Prehrana in zdravje. 10.10 Pianist L. Baldini in mešani zbor »M. Pertot« iz Barkovelj: stare tržaške narodne pesmi. 12.00 Na počitnice! 14.30 Navdih književnosti v opernem izrazu. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Klasični album. 18.00 Ne morem jih pozabiti.

### DAROVI

Za Katoliški glas: rev. Lino Cocci, Trst 100.000 lir.

Za Katoliški dom: a-c 200.000; M. K. 100.000; M. L. 150.000; V. R. 50.000; N. N. 20.000; N. N. 20.000; N. N. 50.000; N. N. 100.000 lir.

Za obnovitev cerkve v Sovodnjah: razni v počastitev spomina svakinje Afre Komjanc 725.000; Ana Ožbot ob zaključku Marijinega leta 50.000; razni 150.000 lir.

Ob 12. obletnici smrti Alfonza Grudna daruje žena za Sv. goro 10.000 in za misijone 10.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Opčinah: Dragomila Ključar v spomin na brata Stanota 30.000; Kristina Perhavec 5.000; Pierina Sosič v spomin na brata Ivana 30.000; Netka Škerlavaj 50.000; Angela Malalan-Sosič 50.000; N. N. 10.000 lir.

Za CPZ Sv. Jerne v Opčine: Ana Stoka v spomin na mamo Marijo 30.000 lir.

Za obnovitev cerkve na Banah: Gabrijele Badalič v spomin na moža Franca ob 23. obletnici smrti 50.000; Eda Milič v spomin na Kristino Husu 20.000; Gabrijela Badalič v spomin na isto 20.000; Anica Kralj v spomin iste 20.000, kakor tudi druž. Milkovič Berte in Oskarja 25.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Mara Černigoj v spomin pok. duhovnika Petra Sorlija 100.000 lir.

Za Sv. Višarje: Olga Pahor, Mavinje 40.000 lir.

Popravek: N. N., Podgora daruje za gobave 150.000 in ne 50.000 lir.



10. Gospodarski praznik bo letos v občinski telovadnici v Sovodnjah 1. okt. s pričetkom ob 20.30. Prireja ga Slovensko deželno gospodarsko združenje (SDGZ). Nastopili bodo »Karst Brothers« s satiričnim kabaretom, za prosto zabavo pa bo skrbel ansambel »Happy days«. Vstop z vabil, ki se dobijo na sedežu SDGZ, ul. Morelli 14.

### OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski oglasi in osmrtnice 500 lir, k temu dodati 19% IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik  
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

## Sklep Marijinega leta v nedeljo 25. septembra v Ogleju

Goriški nadškof p. Bommarco je poslal svojim duhovnikom naslednje pismo, ki seveda zadeva tudi njihove vernike. Glasi se:

Dragi duhovniki, kakor sem vam sporočil v pismu 12. julija 1988, bi vam rad predstavil razloge in spored škofijskega srečanja v Ogleju v nedeljo 25. septembra.

#### RAZLOGI

Letos poteka 16. stoletnica, odkar je sv. Hromacij postal oglejski škof. Da bi se te obletnice dostojno spomnili, smo organizirali, v sodelovanju z Ustanovo za proučevanje severno-jadranskih starozitnosti in s prof. Mirabello Roberti s tržaške univerze, tri študijske dneve o tem pomembnem nadpastirju in očetu oglejske Cerkve. Študijska srečanja se bodo odvijala v novi dvorani patriarškega muzeja na Kapiteljskem trgu od 23. do 25. septembra letos.

Vsak duhovnik bi moral čutil potrebo, da prisluhne vsaj kakemu od predavanj, da tako bolje spozna sv. Hromacija, ki nam je zapustil kot duhovno dediščino tako dragoceno in bogato katehezo. Dobro bi bilo, ko bi povabili k tem predavanjem tudi verne laike.

V nedeljskem bogoslužju 25. septembra nas bo škof Hromacij vodil s svojo katehezo o Mariji in Cerkvi.

#### SKLEP MARIJINEGA LETA

S posebno posvetitvijo Mariji posameznikov in škofije bomo sklenili Marijino leto, ki je zadobilo zlasti v dekanijah pospesovalce raznih pobud in romanj v naša